

**UCHWAŁA NR
POWIATU SŁUPSKIEGO**

z dnia 2021 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Starosty Słupskiego

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 920) oraz art. 229 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.)

§ 1. Uznaje się zaskargę pani na działalność Starosty Słupskiego. Uzasadnienie stanowi załącznik do uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Powiatu Słupskiego.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

do projektu uchwały Rady Powiatu Słupskiego

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Starosty Słupskiego

Dnia 22 marca 2021 roku do Starostwa Powiatowego wpłynęła skarga przekazana przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Gdańsku w celu rozpatrzenia jej zgodnie z właściwością, dot. wydania przez Starostę Słupskiego decyzji w sprawach należących do właściwości Marszałka Województwa Pomorskiego.

Zgodnie z art. 229 pkt 4 Kodeksu postępowania administracyjnego organem właściwym do rozpatrzenia skargi na działalność starosty, z wyjątkiem skarg w sprawach należących do zadań zleconych z zakresu administracji rządowej, jest rada powiatu.

Stosownie do art. 16a ust. 1 ustawy o samorządzie powiatowym w celu rozpatrywania skarg na działania zarządu powiatu i powiatowych jednostek organizacyjnych, rada powiatu powołuje Komisję Skarg Wniosków i Petycji.

W związku z powyższym stosownie do swoich kompetencji wynikających z art. 14 ust. 3 ustawy o samorządzie powiatowym, Przewodniczący Rady skierował do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Powiatu Słupskiego skargę w zakresie zadań własnych powiatu, w celu zbadania jej zasadności.

Na podstawie wyjaśnień Naczelnika Wydziału Ochrony Środowiska ustalono, iż Starosta Słupski wydał następujące decyzje, których dotyczy skarga:

1) decyzja nr 136/06 z dnia 22 maja 2006 r. znak: ROŚ.II.7644-2/10/06 udzielająca [REDAKTOR] Sp. z o.o. pozwolenia na wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza dla wytwórni 2 mas bitumicznych zlokalizowanej w [REDAKTOR] przy [REDAKTOR] – decyzja wygasła na skutek upływu terminu (pozwolenie obowiązywało do 22.05.2016 r.) Na podstawie: art. 180 pkt 1, art. 181 ust. 1 pkt 2, art. 183 ust. 1, art. 188 ust. 1,2,5, art. 220 ust. 1, art. 224 ust. 1,2,3, art. 378 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (tj. Dz. U. Nr 62 poz. 627, z późn. zm.) i art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2000 r. Nr 98 poz. 1071, z późn. zm.);

2) decyzja nr 290/06 z dnia 8 grudnia 2006 r. znak: ROŚ.III.7644-3/1/06 ustalająca dla wytwórni mas bitumicznych [REDAKTOR] Sp. z o.o. zlokalizowanej [REDAKTOR] przy [REDAKTOR] dopuszczalny poziom hałasu emitowanego do środowiska – decyzja obowiązująca. Na podstawie: art. 115a, art. 378 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (tj. Dz. U. z 2006 r. Nr 129 poz. 902 z późn. zm.) i art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2000 r. Nr 98 poz. 1071, z późn. zm.);

3) decyzja nr 221/10 z dnia 3 sierpnia 2010 r. znak: ŚR.I.7645-1-45/10 zezwalająca [REDAKTOR] Sp. z o.o. na odzysk odpadów w [REDAKTOR] na działkach o numerach [REDAKTOR] i [REDAKTOR] i w [REDAKTOR] na działkach o numerach [REDAKTOR] i [REDAKTOR] – decyzja wygasła z mocy prawa z dniem 6.03.2020 r. Na podstawie: art. 26 ust. 2, ust. 3 pkt 3 i 6, art. 27 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (tj. Dz. U. z 2007 r., Nr 39, poz. 251 z późn. zm.) i art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.);

4) decyzja nr 335/10 z dnia 30 listopada 2010 r. znak: ŚR.I.7645-1-71/10 zatwierdzająca program gospodarki odpadami niebezpiecznymi wytwarzanymi przez [REDAKTOR] Sp. z o.o. z siedzibą [REDAKTOR] przy ul. [REDAKTOR], na terenie [REDAKTOR] zlokalizowanej w [REDAKTOR] przy ul. [REDAKTOR] – decyzja wygasła z mocy prawa. Na podstawie: art. 19 ust. 2 pkt 3, art. 21 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (tj. Dz. U. z 2010 r. Nr 185 poz. 1243, z późn. zm.) i art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2000 r. Nr 98 poz. 1071, z późn. zm.);

5) decyzja nr 335/10 z dnia 14 grudnia 2010 r. znak: ŚR.I.7645-2-24/10 zmieniająca decyzję nr 136/06 z dnia 22 maja 2006 r. znak: ROŚ.II.7644-2/10/06 udzielającą pozwolenia na wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza dla [REDAKTOR] Sp. z o.o. – decyzja wygasła na skutek upływu terminu (pozwolenie obowiązywało do 22.05.2016 r.). Na podstawie: art. 155 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2000 r. Nr 98 poz. 1071, ze zm.) w związku z art. 184 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (tj. Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150 ze zm.);

6) decyzja nr 520/2016 z dnia 25 października 2016 r. znak: ŚR-I.6224.3.2016 udzielająca [REDAKTOR] Sp. z o.o. z siedzibą w [REDAKTOR] przy ul. [REDAKTOR] pozwolenia na wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza z instalacji technologicznej zlokalizowanej na terenie [REDAKTOR] w miejscowości [REDAKTOR] przy ul. [REDAKTOR] – decyzja obowiązująca. Na podstawie: art. 180 pkt 1, art. 181 ust.1 pkt 2, art. 183 ust.1, art. 188 ust. 1, 2, 3 i 5, art. 220 ust.1 i art. 378 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (tj. Dz. U. z 2016 r. poz. 672, ze zm.) oraz art. 104, 107 § 1 i § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2016 r. poz. 23, ze zm.).

W odniesieniu do decyzji wskazanych w pkt 1 i 2 zgodnie z art. 378 ust.1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, w brzmieniu obowiązującym w datach wydania decyzji organem właściwym w sprawie był starosta, gdyż przedsięwzięcia te nie należały do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, w odniesieniu do których organem właściwym był Wojewoda Pomorski, a nie jak wskazuje skarżąca marszałek województwa, który w tym czasie w ogóle nie był organem ochrony środowiska. Klasyfikację przedsięwzięć w dniu wydania decyzji określało rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004 r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko (Dz. U. Nr 257 poz. 2573, z późn. zm).

Podobnie przedstawiał się stan prawny w odniesieniu do decyzji wskazanych w pkt 5 i 6, z tym, że o właściwości starosty przesądzały przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (tj. Dz.U. z 2016 poz.71), za część kompetencji wojewody przekazana została z dniem 1 stycznia 2008 r. marszałkowi.

Również zgodnie z obowiązującymi w dniu wydania decyzji wskazanej w pkt 3 przepisami, tj. art. 26 ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (akt utracił moc), organem właściwym do wydania zezwolenia dla firmy [REDAKTOR] Sp. z o.o. na prowadzenie odzysku odpadów był starosta, ponieważ przedsięwzięcie nie było zaliczane do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przedsięwzięć kompetentny był marszałek województwa.

Także w przypadku decyzji wskazanej w pkt. 4, zgodnie z art. 19 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (akt 3 utracił moc), organem właściwym do zatwierdzenia Programu gospodarki odpadami niebezpiecznymi dla firmy [REDAKTOR] Sp. z o.o. był starosta, a nie marszałek województwa, gdyż przedsięwzięcie to również nie było zaliczane do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko.

Po zapoznaniu się z wyjaśnieniami złożonymi przez Naczelnika Wydziału Ochrony Środowiska Komisja stwierdziła, że organem właściwym do wydawania decyzji administracyjnych dla przedsięwzięć zlokalizowanych w [REDAKTOR], gm. [REDAKTOR] w latach 2006- 2016, dotyczących zezwoleń na składowanie i przetwarzanie odpadów dla firmy [REDAKTOR] Sp. z o.o. oraz pozwoleń środowiskowych dla wytwórni asfaltu był starosta, a nie tak jak wnosi skarżąca marszałek województwa. Skarga wniesiona przez skarżącą na Starostę Słupskiego jest więc nieuzasadniona i bezzasadna.

Mając na względzie całokształt przeprowadzonego w tej sprawie postępowania wyjaśniającego, zebrany i przeanalizowany materiał dowodowy, argumenty prawne i faktyczne, Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Powiatu Słupskiego rekomenduje uznanie skargi za bezzasadną.

**PRZEWODNICZĄCY KOMISJI SKARG,
WNOSKÓW I PETYCJI
ANDRZEJ TYSZKIEWICZ**